

DÉU ÉS AMB TU

per CONXA ADELL I CARDELLACH, osb

Hem sentit moltes vegades l'evangeli d'avui: l'àngel Gabriel anuncia a Maria que tindrà un fill. Tota l'escena és un reguitzell de sorpreses.

Primer, l'aparició d'un àngel de Déu. Gabriel vol dir Home de Déu, Força de Déu, Escut de Déu o, dit més simplement, l'Anunciador. L'àngel Gabriel va tenir l'honor i la responsabilitat de ser protagonista d'un fet que capgiraria tota la història de la humanitat. Tant és així, que del naixement de Jesús en depèn l'abans i el després del temps. Si bé altres cultures i religions compten els anys d'altra manera, l'abans i el després del naixement de Jesús és universal.

Segon, l'àngel és directe: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella té una reacció normal, es torba, i pensa què passa.

Després ve l'anunci increïble: serà mare de Déu. Al seu fill ella li posarà el nom de Jesús —ella?, que el nom no el posa el pare?—. Per confirmar qui és Jesús, l'àngel li diu que l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim; però aquesta expressió només surt més endavant, al capítol vuitè, i en boca d'un personatge estrany: l'endimoniat de Gerasa: «Per què et fiques amb mi, Jesús, Fill del Déu altíssim?».

Maria no pregunta què ni qui, pregunta com; l'àngel contesta i li dona l'aval que la seva parenta Elisabet, dona estèril i gran, està embarassada de sis mesos. I tot aquest reguitzell d'anuncis increïbles, Maria el creu i dona resposta.

Déu mateix està pendent de la seva resposta. Maria no diu un simple sí, sinó una frase que expressa molt més: «Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules».

El salm responsorial, el 97, és l'expressió de l'alegria de la resposta: «Canteu al Senyor un càntic nou: ha fet obres prodigioses. Aclameu el Senyor arreu de la terra, esclateu en cants i en crits d'alegria».

A partir d'aleshores, comença una nova manera d'entendre de Déu. Déu s'abaixa i es fa home, cosa fàcil de dir i difícil d'entendre.

Com que la festa d'avui s'escau en diumenge, no llegim l'inici preciós i estimat de la carta als efesis, sinó l'inici de la carta als filipencs: «Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist».

Podem ser com Gabriel, anunciant la bona nova de Déu als altres. Podem ser com Maria, acollint la nova vida que ens regala, malgrat no entenguem tantes coses, però col·laborant amb Déu a la seva manera i no a la nostra. Podem ser com Elisabet, fecundes, superant vellesa i esterilitat amb alegria.

I, sobretot, hem d'estar segurs que en cadascú Déu va començar un treball bo i que és ell el qui l'acabarà. Deixem-li fer a Déu i podrem proclamar que fa meravelles en nosaltres.